

פקודי חט"ז שיחה א'

פירוש "יפה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים הוא שישנה מעלה ב"שיחה" על תורה. וא"כ מובן שמלאכת המשכן נתפרשה עוד פעם מפני החביבות שבה – בחינת "שיחה". במלאכת המשכן ישנו חיבור "נדיב ליבו" – "שיחה" – וקיום ציווי ה' – "עבדי אבות".

בפרשתנו ישנה תמיה בפשוטו של מקרא שרש"י אינו מפרשה. והוא, שלכאורה מדוע צריכה התורה לספר עוד פעם את כל הפרטים שכבר נכתבו בתרומה תצוה. (והרי רש"י עצמו כותב "מלאכת המשכן כבר פירשתי").

והביאור: המשכן הוא ענין כללי ביותר ולכן יש בו חביבות מיוחדת, ובפרט שהוא עדות שויתר להם הקב"ה על מעשה העגל. והנה רש"י פירש בפרשת חיי שרה "יפה שיחתן של עבדי בתי אבות מתורתן של בנים" שענין שיש בו חביבות נכפל בתורה.

דהנה "יפה שיחתן" אינו מצד העבדי אבות אלא מצד ענין השיחה (שהגם שמדובר בעבדי אבות מכל מקום ישנה חביבות מצד שיחתן).

וזהו שרב אחא אומר "עשה אותם קבע ואל תעשם ארעי", אך אינו מדבר בשלילת דברים אחרים (כהתנא קמא), כי ר' אחא סובר שישנו מעלה בדברים אחרים שאינם הוראות ודינים, והוא השיחה בעניני סיפורים והתעוררות. ורק שכמובן הדינים הנצרכים לפועל צריכים להיות קבע.

בפנימיות הענינים: בנדבת המשכן היו ב' ענינים: (א) נדיב לבו, והוא מעלת השיחה שענינה תפילה – עבודה שבלב. (ב) ו"ככל אשר צוה ה' את משה" – עבדי אבות – קיום הציווי בקבלת עול. וצריך להיות התכללות שעבודת העבד צריכה להיות בנדיבות הלב, והנדיבות הלב צריך להיות מצד ציווי הקב"ה.